

விரிக்'காத வலையிலு
விழுந்த புலிகள்

இந்திரா
சௌந்தர்ராஜன்

ஏழு பேர்

ஏழு பேரென்றால் ஏழு பேர்...

சீனு

ஹமீது

கோபால்

ராகவன்

லாரன்ஸ்

பிருதிவிராஜ்

மௌலி...

- அத்தனை பேர் புருவமும் சுணங்கி இருந்தது. பரபரப்பான சிந்தனை தியாட்டம் மூளையை சுட்டுக் கொண்டிருந்தது. இறுதியாய் ஒரு முடிவுக்கு வந்த தோரணையில் ஒருவரை ஒருவர் ஏறிட்டுக் கொண்டனர்.

"ஃபிரெண்ட்ஸ்... எனக்கும் ரொம்ப பயமா இருக்கு. நம்ம செயலை தப்புன்னு நெனைக்கறதால உருவாகற பயமில்ல இது. ஊசிகாதுக்குள்ள ஒட்டகத்தை நுழைக்கற நம்ம போலீஸ்காரங்களை நினைச்சுத்தான் பயப்

படநேன். மாட்டிக்கிட்டா நம்ம ஒவ்வொருத்தர் குடும்பமானும் கப்பலேறிடும்..."

சீனுவின் பயவருத்தப் பேச்சு சொச்சமுள்ள அறுவரின் ஊடே ஒரு மின் வெட்டாய் குறுக்கிட்டு அவர்களை அலுக்கியபோது பிருதிவி ராஜனுக்கு கொஞ்சம் கிறல் பட்ட மாதிரி கோபம் வந்தது.

"நாம சுருட்டப் போறது பக்கா பாவப் பணம். கணக்குல வராத கறுப்புப் பணம். போலீசுக்கு போகச் சொல்லி தள்ளினாக்கூட எதிராளி போக மாட்டான்; போனாலும் கவலையில்லை. நம்மளைப் பிடிக்க முடியாது. அதுக்கு நான் கியாரண்டி!"

- வார்த்தைகளை கத்தாக் குறையாக இறுக்கமாக நெறித்து அழுத்தமாய் பேசிய வனை ஆறு பேரும் கொஞ்சம் ஆறுதல் வந்த மாதிரி பார்த்தனர்.

"ஓ.கே... காரியத்துல இறங்குவோம்" என்றனர்.

'அலுங்கலும் பிதுங்கலுமாய் அளவுக்கு மீறி ஓடி விட்டேன். விரைவில் கொட்டை எடுக்காத பேரிச்சம்பழங்களுக்கு நான் தயாராகி விடுவேன்' என்பது மாதிரி அந்த பஸ் நின்று கொண்டிருந்தது.

விருது நகர் தம்பிச் செட்டியார் '56-ல் லட்சத்துக்கு கொஞ்சம் குறைய வாங்கிய அதன் கிழட்டுத் தனத்தை குறுக்கும் நெடுக்குமாய் ஓடியவாறு ஒட்டிக் கிடக்கும் மட்ட ரகமான வண்ணங்கள் மூடப் பார்க்க - அதையும் மீறி அசடு வழிந்த அதனுள் எண்ணி நான்கு பேர், நான்கே நான்கு பேர்!

வெளியே எடுபிடி ஒருவன் 'புல்லார், புல்லார், புல்லார்' என்று புலம்பிக் கொண்

டிருந்தான். டிரைவர் கைக் கெடிகாரத்தைப் பார்த்தார். பின் 'இந்நேரம் விருது நகர் போயிருக்கணும்!' என்று அடி பட்ட அணில் மாதிரி முனங்கினார். தொடர்ந்து...

"பேருலதான் புல்லு இருக்குது. ஊருல கருவேல மரம் கூட கிடையாது. அந்த காஞ்சப்பய ஊருக்கு பாதை கூட ஒழுங்கா இல்லை. ஊருக்குள்ளறையும் நாலு ஊடு தேறாது. அந்த ஊருக்கு தெனம் நாலு ட்ரிப் போய் வரணும்கிறது எங்க தலையெழுத்து" என்றார்.

"ஏண்ணே கெடந்து சாவறீங்க. பேசாம நட்டை - கூட்டம் அதிகமா இருக்கற திருமங்கலம், காரியாபட்டிக்கு மாத்திக்கிட வேண்டியது தானே?" - கண்டக்டரின் பக்கம் கேட்டுக் கொண்டே திரும்பினார் ஒரு பயணி.

"அட நீ வேற... வெவரமில்லாமப் பேசி என்னை சூடாக்காதே. இந்த ஓட்டை வண்டியை இந்த ரூட்லதான் விடணும்னு ஆர்.டி.ஓ. ஆபீஸ்ல சொல்லி விட்டாங்கய்யா. இல்லாட்டி காயலாங்கடைக்கு அனுப்புங்கறது அவங்க கட்சி. ஏதோ இந்த மட்டும் ஒரு பொட்டல் காட்டுக்கு போக்கு வரத்து வசதி பண்ணாங்களேன்னு ஆறுதலா நினைச்சுக்கிட வேண்டியது தான்.

ஆளு வர்றது சில நாள் டிசலுக்குக் கூடப் பத்தமாட்டேங்குது...

பாரு... புறப்பட வேண்டிய நேரத்துக்கு மேல அரைமணி ஆகியும் டிக்கட் பத்து சேரலை. சரிசரி... இனியும் காத்திருந்தா வழி டிக்கெட்டை பின் வண்டிக்காரன் அழுத்திருவான். ரை... ரை..."

கண்டக்டர் தன்னோடு சம்பாவித்த பயணியை மீறி குரலை இறைக்க, டிரைவர் 'கடாமுடா' என்று கண்டதைத் தட்டி

உதைத்து ஸ்டார்ட் செய்து பஸ்ஸை நகர்த்திய போது காத்திருந்த மாதிரி ஓடி வந்து ஏழு பேரும் ஏறினர்.

ஏழு பேரும் ஏழு விதமாக உருமாறியிருந்தனர்!

காரனேஷன் காலனி னந்தது.

காளியப்பன் கனத்த மடியோடு ஏறினார்.

கனத்த மடி என்றால் பைசா சுத்தமாய்

'இருபத்தி இரண்டே கால் லட்சத்து இரு நூற்றைம்பது ரூபாய்.' அதில்

இருநூற்றைம்பது ரூபாய் மட்டும் மடியிலும் சொச்சம் அவரது வலது கை இறுகப் பிடித்திருக்கும் வி.ஐ.பி. சூட்கேஸ்களிலும் பதுங்கி இருந்தது.

பிருதிவிராஜனை காளியப்பனுக்கே அடையாளம் தெரியவில்லை.

ஆறுமாசம், நாலு வாரமாய் தன்னிடம் வேலை பார்த்து மாசம் இரண்டாயிரம் என்று சம்பளம் வாங்கும் தனது தீப்பெட்டி ஆபீஸ் ஊழியனை அடையாளம் காண மாட்டாது ஜன்னலோரமாய் சரிந்து கிடந்த காளியப்பன், பினாமி பெயரில் இருபத்தி இரண்டே கால் லட்சத்துக்கு, தான் புல்லூரில் வாங்கப் போகும் இருபத்தி இரண்டு ஏக்கர் மற்றும் பதினோரு சென்ட் நிலப்பரப்பை நினைத்தபடி மெல்ல கண் மூடினார்.

பஸ் - சந்திக்கும் பள்ளங்களையெல்லாம் மார்கழியாக நினைத்து நடுங்கிக் குலுங்கி விட்டு, மேடுகளிலெல்லாம் வானரத் தனமாய் ஏறியபடி, கருத்த தார்ச் சாலையின் இருபுறத்து புளியமர நிழல்களை வேண்டாத பெண்டாட்டி மாதிரி ஒதுக்கித் தள்ளிக் கொண்டு ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

சீனு பாண்ட் பாக்கெட்டை தொட்டு துப்பாக்கி பிஸ்டலை வருடிக் கொடுத்த வனாய் 'நடுக்காடு வரும் வரை பொறுத்திரு பிரதர்' என்றான்.

ஹமீதுவும் பிச்சுவாவை வருடி அதையே சொல்லிக் கொண்டான். கோபாலும், ராகவனும் தங்களுக்குத் தெரிந்த பிளாக் பெல்ட் கராத்தேவில் மனசுக்குள் 'ஹூ.. ஆ' என்றபடி இழுத்தனர்.

மௌலிக்கு இலேசாய் வயிற்றில் பயப் பள்ளம்.

காரியம் கச்சிதமாக முடிந்து கைக்கு காசு வந்து சேரவேண்டுமே எனும் கவலை.

பிருதிவிராஜனின் பார்வை காளியப்பன் மேலேயே இருந்தது. தலைப்பாகையும், சிங்குத் தாடியும், வட்ட கூலிங் கிளாகம் பாரமாய் முகத்தை இறுக்கி நமைந்து கொண்டிருந்தன. சகித்துக் கொண்டு காளியப்பனிடம் ஊன்றினான்.

காளியப்பன்: 'காளிமார்க் தீப்பெட்டி தொழிற்சாலை'யின் ஐம்பது வயது நிரம்பிய முதலாளி. பத்து லட்சம் முதலில், நாளொன்றுக்கு நாற்பத்தி ஆறு பேருக்கு வேலை தந்து மாசம் ஆயிரம் குரோஸ் தீப்பெட்டிகளை ஆமதாபாத்துக்கும் ஹைதராபாத்துக்கும் அனுப்பும் மகா பேர்வழி.

எப்படியும் நூறு குரோஸ் பெட்டியை யாவது போலி எக்ஸைஸ் வரி லேபிளை சாமர்த்தியமாய் ஒட்டி அரசாங்கத்தை ஏமாற்றும், அசகாய குரத்தனம் மிகுந்த, காதில் கடுக்கன் அணிந்த நபர்!

பிருதிவிராஜன் நிமிர்ந்து நின்று படிப்பை சொல்லிவேலை கேட்ட போது 'பார்க்கலாம்' போட்டு விட்டு சிவகாசி எக்ஸைஸில் தாய்மாமன் வேலையில் இருப்பதாக, ரீல்

விட்டபோது 'வாடா என் மாப்ள' சொன்ன சுருட்டு பிடிக்கும் உதட்டிற்கு சொந்தமானவர்.

பிறந்த நாளிலிருந்து இன்று வரையாரையும் நம்பாத, கட்டிய மனைவியைக் கூட சந்தேகப்படத் தயங்காத நிலப்பிரபு. (ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பத்து ஏக்கர், ராஜபாளையத்தில் மாந்தோப்பு, தென்காசியில் புஞ்சை வயல், புளியங்குடியில் காளியப்பன் காவனி, சிவகாசியில் காளி நிவாஸ் எனும் கலர் பங்களா. அது தவிர கம்பிக்குடியில் சில ஏக்கர்கள்.) நில உச்சவரம்பு திட்டம் கூர்தீட்டப்பட்டதால் தான் அகப்படக்கூடாது என்பதற்காக முன் எச்சரிக்கையாக பிளாமி பெயர்களில் - வேறு வழியின்றி - வாங்கிப் போடப் போய் கொண்டிருக்கும் பேர்வழி.

காசு கருப்பாய் சேர்ந்தால் எந்த நேரத்திலும் எவன் வேண்டுமானாலும் வந்து பூட்டை உடைக்கலாம் என்பதால் இப்படி மண்ணாய் மாற்றும் அவரது திட்டம் ஒருநாள் எப்படியோ பிருதிவிராஜனுக்கு புள்ளி விபரம் பிசகாமல் தெரியவர, தனது அருமை நண்பர் குழுவைக் கூட்டி ஆலோசித்தான்.

அதன் எதிரொலிதான் சாமர்த்திய வழிப்பறிக்குத் தயாரான உருமாற்றங்கள்; திட்டங்கள்!

சந்தேகங்கள்:

"பிருதிவி! உம் மொதலாளிக்கு கார் கிடையாதா?"

"பத்துக் கார் வெச்சுக்கற வசதி உண்டு. இருந்தாலும் தான் சாதாரண பணக்காரன்னு ரொம்பப் பேரை நம்ப வைக்க கார் வெச்சுக்காம இருக்கான்!"

"கஞ்சனா?"

"தார்ப் பாயில வடி கட்டின கஞ்சன். ஆனா பயங்கரமான ஆளு."

"தொகை கேஷா கொண்டு கிட்டு வருவானா? இல்லை செக்காவா?"

"பேங்க் பக்கமே கேஷ் பை கொண்டு போனது கிடையாது. எல்லாம் பைகேஷ் தான்."

"பெக்சூலியர் கேஸ் தான். ஆளை புல்லுர்லையே வளைச்சா என்ன?"

"இம்பாசிபிள். நாம மாட்டிக்க நிறைய வழி உண்டு. ஊருக்குள்ள அவங்க ஆளுங்க அதிகம். வண்டியிலேயே வெளையாடிடறது பெட்டர். எந்த ஒரு பேசஞ்சரையும் நாம் 'டச்' பண்ண வேண்டாம். இவனை மாத்திரம் குறி வெச்ச அழுத்தினா போதும். நடுக்காடு ரூட்ல வயலும் கிடையாது; வரப்பும் கிடையாது. ஒரு குடிசை கூட இல்லாத கருவேலங்காடு அது. தொண்ணூறு சதம் ஒரு ஈ காக்கையை அந்த ரூட்ல பார்க்க முடியாது. நாம அந்த இடத்துல துப்பாக்கியை எடுத்து பஸ்ஸை நிறுத்தி காரியத்தை முடிச்சிடலாம். நடுக்காட்டுல நம்ப ஆளு எவனாவது ஒரு காரோட தயாரா இருந்தாபோதும், ஓட வசதியா இருக்கும்."

"பஸ் டிரைவரும், கண்டக்டரும், அப்புறமா போலீசல புகார் பண்ணா?"

"போலீசுக்கு போறது முக்கியமில்ல. போலீசல காளியப்பன் தன் பணம் போச்சன்னு ஒத்துக்கறதுல இருக்கு. தலைகீழா நின்னாலும் ஒத்துக்க மாட்டான். நூறோ ஆயிரமோ போனதா சொல்வான். அவ்வளவு பெரிய பரபரப்பான கேஸா இது. ஆக முடியாது. நாம மாறு வேஷத்துல இருக்கறதுனால பிரச்சினையும் வராது. மீறி வந்தா பார்த்துப்போம். தொட்டதுக் கெல்லாம் பயந்தா காரியம் முடியாது..."

ஒரு பொட்டல் காட்டின் முதுகின் மேல் கருப்பாய் கம்பளிப் புழுமாதிரி படுத்திருந்தது புல்லுர்சாலை. கிழிசல் துணி மாதிரி அதன் உடம்பில் ஏக பள்ளம் மேடுகள்.

ஜிகூஜிகுவென்ற சூரியனால் உண்டான கானல்நீர் நதி தளதளக்க ஓடிக் கொண்டிருந்தது. சகாரா மாதிரி கிடந்த நிலப்பரப்பில் வெகு தொலைவில் கருவேலங்காடு ஆரம்பமாகியிருந்தது.

நூறு ஏக்கருக்குக் குறைவில்லாத பரப்பில் கர்ண கரோமாய் காட்சி தரும் அதன் நடுவே சாலை நுழைந்து சில கிலோ மீட்டரில் புல்லுரை எட்டிப்பிடிக்கவிருக்கும் இடத்தில் அம்பாசிடர் ஒன்றின் மேல் ஃபிட்லர் வில்லை சாம்பலாக்கிக் கொண்டு சிந்தனையில் இருந்தான் லாரன்ஸ்.

வீசிக் கொண்டிருக்கும் ஆடிக் காற்று தலைமுடியைக் கோதிக் கொண்டிருந்தது. பார்வையோ சாலைமேலேயே இருந்தது. கை கடிகாரத்தைப் பார்த்தான். மணி பதினொன்று.

புல்லாரின் புழுதி பற்க்கும் வீதிகளில் 'கோவிந்தா கோவிந்தா' என்றபடி உருண்டு கொண்டிருந்தான் ஜெயராம்.

"எலே பொச கெட்டவனே..."

இந்த ஊருலபோய் கோவிந்தா போட்றியேடா... காலணர் பேருமா? போய் மதுரை விருதுநகர்னு உருளுடா..." - வீதிக்காரர் ஒருவர் இடக்காய் சிலாகித்துக் கொண்டார் ஜெயராமனை பார்த்து.

"ஜெயிலுக்குப் போய்வந்த பயலுக்கு எங்கிருந்து வந்துச்சு இம்புட்டு பக்தி? ஏண்டா காது குத்துறியா? உண்டியல் காசு உனக்கா

ஏழுமலையானுக்காடா?" - இன்னொருத்தர் கேட்கிறார்.

பொறுக்காமல் எழுந்து நின்ற ஜெயராமன் நாமம் போட்ட தனது பெரிய உண்டியல் குடத்தைப் பார்த்தான். பெருமூச்சு விட்டான். விறுவிறு என்று கால்நடையாகவே நடக்க ஆரம்பித்தான் காரியாபட்டிக்கு!

புல்லுர்சாலையில் இப்பொழுது குதூகலத்துடன் பாடலாக உருமாறி ஒலிக்க ஆரம்பித்திருந்தது "கோவிந்தா-கோவிந்தா..."

இடைவழியில் தெரிந்தவர் எச்சரித்தார். "எலே... பிச்சை எடு. தப்பில்லை. சாமி பேரைச் சொல்லி ஊரை ஏமாத்தாதே. அதுலையும் அந்த திருப்பதி சாமி பொல்லாத சாமி. அவர் பேரைச் சொல்லிக் காசை வாங்கிட்டு ஜல்சாப் பண்ணுனே நீ வெளங்காமப் போயிடு வெடா..." என்றார்.

"நைனா... எனக்குத் தேவை பம்பாய் போறதுக்குத் தேவையான துட்டு. அதுக்கு மேல எத்தினி லட்சம் வந்தாலும் - அது எங்கம்மா சத்தியமா - அது அந்த திருப்பதி சாமிக்குதான். எனக்கும் திருப்பதிசாமி பத்தி நல்லாத் தெரியும். நைனா" என்றான் ஜெயராம்!

பஸ் புல்லுர் செல்லும் சாலைக்குள் நுழைந்துவிட்டிருந்தது. வளைசல் இல்லாத ஆளரவமற்ற சாலை பார்த்து டிரைவர் தெம்போடு ஆக்கிலேட்டரை அழுத்த வேகம் எழுபதை எட்டியது.

ஸ்டியரிங்கிலிருந்து கைகளை எடுத்து லாவகமாக சிகரெட் ஒன்றைப் பற்ற வைத்து விட்டு ஸ்டியரிங்கைத் திரும்ப பிடித்தபடி புகையை உமிழ்த்தியபோது புகை கொஞ்சம்

நெஞ்சுக்குள் புகுந்த மாதிரி நெஞ்சு கரித்தது. எதிரே நடுக்காட்டின் கருவேல மரங்கள் தெரிந்தன.

நல்ல நிழலும் வேகமான காற்றும் வரும் என்று மனசு சொன்னபோது டிரைவரிடம் இருமல் வந்தது.

அதே சமயம் இதுதான் காலம் என்று சினு துப்பாக்கியை எடுத்த வண்ணம் நிமிரப் பார்த்தான். ஹமீது பிச்சுவாவைப் பிடித்துக் கொண்டு தயாராகிவிட்டான்.

கிறென்று இவைகளால் தாக்குதலுக்கு ஆளாகப் போகும் டிரைவரின் மார்பில் சற்றும் எதிர்பாராத விதமாக 'சுருக் சுருக்' என்றவலி!

வெகு வேகமாய் மாற்பைப் பிராண்டிய அந்த 'சுருக்கருக்', டிரைவரை நிலை சாய்க்கப் பார்த்தது. மூச்சுக்குழலை மாரடைப்பாய் வந்து அடைத்தது. இதற்குள் பஸ் தடம் மாறி சாலையை விட்டு இறங்கி விட்டிருந்தது.

எல்லோரும் ஒன்றும் புரியாமல் திகைத்த அந்த நொடிகளில் அந்த பஸ் பொட்டணமாய் உருண்டு பாதை ஓர சரிவில் சறுக்கி மரம் ஒன்றின் மேல் மோதி...

பஸ்ஸை எதிர்பார்த்து வியர்வை சொட்டக் காத்திருந்த லாரன்சுக்கு கோபம் கிளறிக் கொண்டு வந்தது.

"ஏன் இன்னும் பஸ் வரலை? இங்கதானே காத்திருக்க சொன்னாங்க? குறிப்பிட்ட நேரத்துக்கு ஒரு மணி நேரம் மேலையே போயிடிச்சே..."

சு - கேள்வியும் குழப்பமுமாக காருக்குள் ஏறியபின் புல்லுர் சாலை விருதுநகர் செல்லும் பிரதான சாலையை எட்டிப் பிடிக்கும், அந்த ஆரம்பம் வரை சென்று

பார்ப்பது என்று உத்தேசித்து காரைக் கிளப்பினான்.

கருவேலங் காட்டைத்தாண்டி கார்வழுக்கி பிரதான சாலையை எதிர் செல்லத் தயாராகிவிட்ட அந்த நீண்ட சாலையில், கார் இறங்கி வேகித்த போது எதிரே பளீரென்று தட்டுப்பட்டது தலைகுப்புறக் கவிழ்ந்து கிடக்கும் புல்லூர் பஸ்.

சுற்றிலும் ரத்த வெள்ளத்தில் துளியும் பிரக்ஞையின்றி அவனது நண்பர்களோடு, காளியப்பனும், பிரயாணிகளும் கிடக்க காளியப்பன் கொண்டு வந்திருந்த வி.ஐ.பி. குட்கேஸ் கொஞ்சம் தள்ளிக் கிடந்தது.

ஓடிப் போய் கையிலெடுத்து திறந்து பார்த்தவன் அதன் வெறுமையைப் பார்த்தும் நண்பர்களின் நிலையைப் பார்த்தும் கதிகலங்கி மயக்கத்தில் விழப் பார்த்த அதே சமயம்...

உண்டியல் சுமை தலையை அழுத்த ஒட்டமும் நடையுமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தான் ஜெயராம்.

"சாமி... நான் சொன்னமாதிரி எனக்கு அல்ப காசு போதும். சொச்சமெல்லாம் உனக்குத்தான். பணம்திருட்டுப்பணம்போல இருக்கு! மயங்கிக் கிடக்கறவங்களுக்கு மத்தியில் துப்பாக்கி கத்தியெல்லாம் கிடக்குதே... யார் ஊட்டுக் காசோ?

இனி உன் பாடு, அவங்க பாடு..." - வியர்த்து வடிய படபடப் போடும், லட்சங்களோடும் ஓடும் அவனுக்கு ஆறுதலாகக் காற்று மட்டும் சற்று பலமாக வீச ஆரம்பித்தது.

முற்றும்.